

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 478/2025-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka prerokoval námietku zaujatosti uplatnenú sťažovateľom [REDAKOVANÉ], proti sudcom Ústavného súdu Slovenskej republiky Robertovi Šorlovi a Martinovi Vernarskému konajúcim vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2206/2025 a takto

rozhodol:

1. Sudcovia Ústavného súdu Slovenskej republiky Robert Šorl a Martin Vernarský **nie sú vylúčení** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2206/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Odôvodnenie:

I.

Skutkový stav

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 2206/2025 konanie o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 7Nt/3/2024 z 22. mája 2025 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tost/25/2025 zo 16. júla 2025.
2. Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Robertovi Šorlovi, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu, ktorý podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) pracuje v zložení Robert Šorl (predseda senátu) a sudcovia Martin Vernarský a Ivan Fiačan.
3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vzniesol námietku zaujatosti proti dvom členom III. senátu ústavného súdu, a to Robertovi Šorlovi a Martinovi Vernarskému, ako aj proti sudcovi ústavného súdu Petrovi Strakovi. Z obsahu uplatnenej námietky vyplýva, že III. senát ústavného súdu, ktorý pracoval v zložení zo sudcov Roberta Šorla, Petra Straku a Martina Vernarského, rozhodoval

o skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa súvisiacej s rovnakou trestnou vecou sťažovateľa, ktorá bola odmietnutá uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 708/2022 z 20. decembra 2022. Podľa sťažovateľa by sudcovia III. senátu vzhľadom na rozhodnutie o predošlej ústavnej sťažnosti sami seba kontrolovali v posudzovaní tejto ústavnej sťažnosti. Je neprípustné, aby sudca robil (hoci aj skrytú) revíziu sám po sebe o svojom predošlom rozhodnutí, ktoré sťažovateľ nemôže objektívne považovať za ústavne konformné.

4. Členovia III. senátu ústavného súdu sa k uplatnenej námietke zaujatosti vyjadrili podaním z 25. augusta 2025, v ktorom poukázali na zákonný text § 49 ods. 1 druhej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

5. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

6. Podľa čl. IV bodu 1 písm. b) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje štvrtý senát, ak ide o sudcov tretieho senátu.

7. Pokynom predsedu ústavného súdu z 10. septembra 2025 bola námietka zaujatosti pridelená IV. senátu ústavného súdu, ktorý ho v súlade s citovaným článkom rozvrhu práce prerokoval v zložení Ladislav Duditš (predseda senátu a sudca spravodajca) a sudcovia Libor Duľa a Rastislav Kaššák (ďalej len „námietkový senát“).

II.

Posúdenie veci ústavným súdom

8. Podstata spravodlivého poskytovania súdnej ochrany spočíva aj v tom, že ju vykonáva nestranný sudca, ktorý je bez predsudkov a bez pomeru (pozitívneho či negatívneho) k predmetu sporu či k osobám zúčastneným na konaní. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak. Objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa ESLP je objektívny aspekt nestrannosti založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokovanej veci a účastníkom konania. Treba v každom jednotlivom prípade rozhodnúť, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP z 10. 6. 1996, Pullar v. Spojené kráľovstvo, č. 22399/93).

9. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie

sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

10. Z obsahu vznesenej námietky uplatnenej sťažovateľom podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že dôvodom, pre ktorý sťažovateľ namieta zaujatosť označených sudcov ústavného súdu, je nespokojnosť s ich skorším rozhodnutím o jeho inej ústavnej sťažnosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde však nie sú (nemôžu byť) okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde. Uplatnený dôvod vylúčenia sudcu je teda zo zákona priamo neprípustný. Iné dôvody sťažovateľ neuviedol.

11. Námietka zaujatosti vznesená sťažovateľom proti sudcom III. senátu ústavného súdu nie je spôsobilá viesť k záveru o ich vylúčení z konania z niektorého zo zákonom ustanovených dôvodov, preto námietkový senát rozhodol o ich nevyhlúčení (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Zároveň ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu